

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 26/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 745

“CHÚNG TA LÀM THEO THIÊN TRI THỨC THÌ ĐÚNG RỒI!”

Thiên tri thức ở đây là chỉ Phật Bồ Tát hoặc những bậc tu hành chân chánh, chánh đạo. Thiên tri thức không phải là người mình thích, người mình có cảm tình vì ăn nói có duyên, vì đẹp trai. Có tiêu chuẩn của thiên tri thức. Hiện tại rất nhiều người học Phật có cảm tình với ai đó thì coi đó là thiên tri thức. Như vậy là đại họa. Khi chúng ta có cảm tình với họ thì gọi họ là thiên tri thức, khi chúng ta không có cảm tình với họ thì gọi họ là ác tri thức.

Có người nói họ đã tìm được minh sư. Tôi hỏi: “*Vị minh sư đó ở đâu? Năm nay bao nhiêu tuổi?*”. Họ trả lời: “*Vị minh sư này ở miền Tây, năm nay 30 tuổi*”. Tôi nghĩ: “*Người 30 tuổi thì có bao nhiêu năm tu hành? Bao nhiêu năm tháng lên bờ xuống ruộng?*”.

Ngày xưa, khi Đức Phật còn tại thế, các bậc thượng căn “**một nghe ngàn ngộ**”. Hòa Thượng nói: “**Thời kỳ Mạt Pháp thì không có người “một nghe ngàn ngộ**”. Cho nên chúng ta cần phải trải qua năm tháng tu hành, sửa đổi thì mới có một chút đức hạnh. Ngài Hải Hiền 92 năm niệm Phật miên mật. Cả một đời, ngoài câu “**A Di Đà Phật**” ra, Ngài không biết gì hết. Ngài tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Hòa Thượng tu hành hơn 60 năm, thông tông thông giáo, giảng được cả các kinh của tôn giáo bạn, nhưng cả đời Ngài chỉ một câu “**A Di Đà Phật**”, một môn thâm nhập, một pháp chuyên cần. Đó mới là những bậc thiên tri thức. Hòa Thượng nói: “**Làm theo thiên tri thức thì đúng rồi!**”. Thiên tri thức của Hòa thượng là Chương Gia Đại Sư, là Lão Cư Sĩ Lý Bình Nam.

Thiên tri thức phải có tiêu chuẩn:

- Thiên tri thức cả đời phải xa lìa tập khí, xa lìa tự tư tự lợi, xa lìa danh vọng lợi dưỡng, xa lìa năm dục sáu trần, xa lìa tham sân si mạn
- Thiên tri thức “**lấy khổ làm Thầy, lấy giới làm Thầy**”.
- Thiên tri thức phải là người hướng đạo chúng ta, khuyên răn chúng ta không rơi vào tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn.

Hòa Thượng cả đời “**tam bất quản**”, không quản tiền, không quản việc, không quản người. Người xưa nói: “**Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng**”. Chúng ta gần người xem nhẹ danh lợi thì chúng ta cũng xem nhẹ

danh lợi. Chúng ta gàn người nặng danh lợi thì chúng ta cũng nặng danh lợi. Chúng ta gàn người tham cầu danh vọng lợi dưỡng thì chắc chắn chúng ta ít nhiều cũng tham cầu danh vọng lợi dưỡng.

Trước đây, có người nói với tôi: “*Con muốn mở quán chay*”. Tôi nói: “*Con không nên làm vì khi kinh doanh sẽ bị dính vào lời lỗ, mất hết đạo tâm*”. Người ta ban đầu muốn làm đồ chay để giúp mọi người ăn chay. Đó là ý tưởng hay, nhưng tâm cảnh thì không như vậy. Khi làm, họ tăng giá dần, cuối cùng không ai dám đến ăn vì họ bán đắt quá. Có người nói với tôi: “*Thưa Thầy, có người muốn cúng dường một khoản tiền rất lớn ạ*”. Tôi nói: “*Lần sau không được nhắc đến việc này với tôi. Nếu còn nhắc đến thì tôi sẽ xóa số điện thoại*”.

Người xưa nói: “*Đáng làm quân tử thì vui làm quân tử. Đáng làm tiểu nhân thì vui làm tiểu nhân*”. Nếu chúng ta không có phước báu thì càng nhiều tài vật thì càng nhiều đại họa. Người xưa có câu rất hay: “*Hiền nhân đa tài tặc tử kỳ trí, ngu nhân đa tài ít tăng kỳ quý*”. Người hiền mà nhiều tiền của, nhiều danh vọng lợi dưỡng thì sẽ bị nhục chí, tổn hại chí hướng của họ. Họ không muốn xa lìa thế gian này bởi vì thế giới này đối với họ là “Cực Lạc”, họ không muốn đi tìm Cực Lạc chân thật. Kẻ ngu mà nhiều tiền của thì tăng thêm lỗi lầm của họ.

Chúng ta phải hết sức sáng suốt chứ không dùng cảm tình mà làm việc. Đa phần chúng ta dùng cảm tình để làm việc. Phật dạy: “*Y trí bất y thức*”, y theo trí tuệ chứ không y theo cảm tình. Theo cảm tình mà làm việc thì chắc chắn sẽ sai, không sai trước thì sẽ sai sau. Người dùng cảm tình làm việc thì chắc chắn không làm được việc lớn, mới có một chút việc nhỏ thì bị rơi vào danh lợi. Có một chút tiếng tăm cũng là “*lợi*”.

Tôi rất may mắn! Khi bắt đầu dịch thuật, tôi chỉ dịch những bài giảng của Hòa Thượng Tịnh Không. Đến năm 36 tuổi, Hòa Thượng Tịnh Không đã “*tam bất quản*”, không quản người, không quản việc, không quản tiền. Tôi cố gắng học theo Ngài nhưng học 15 năm rồi mà vẫn chưa giống Ngài. Chúng ta để ý sẽ thấy đúng là “*gần mực thì đen, gần đèn thì sáng*”, Thầy nào trò đó. Đừng tưởng rằng ý niệm trong tâm họ là tự tư tự lợi thì người khác không nhìn thấy. Bên ngoài tưởng như họ đang vì xã hội, vì chúng sanh phụng hiến nhưng bên trong họ tự tư tự lợi. Họ quá cuồng vọng vì tưởng rằng người khác không nhận ra. Hòa Thượng nói: “*Bạn chỉ gạt được người tâm ý qua loa. Người có một chút tâm se se thanh tịnh thì họ nhìn ra ngay. Thánh Hiền nhân, Phật Bồ Tát càng nhìn rõ*”.

“*Giới*” là thân Phật, những chuẩn mực, hình thái của Phật, biểu hiện của Phật là cả một sự khuôn mẫu chuẩn mực. Chúng ta đừng tùy tiện cho rằng đây là thiện tri thức, kia là thiện tri thức. Coi chừng sai lầm nghiêm trọng! Hòa Thượng nói: “*Bạn thân cận một nhân vật như thế nào thì bạn sẽ có thành tựu như thế đó*”. Người thân cận Phật Bồ Tát thì chắc chắn thành Phật Bồ Tát. Người thân cận một vị Phật thì người đó nhất định thành Phật. Chúng ta gàn người tinh tấn thì chúng ta sẽ tinh tấn. Chúng ta gàn người tinh tướng thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ tinh tướng.

Hòa Thượng nói: “*Ngày nay, ở đâu mà tìm chư Phật Bồ Tát? Ở Kinh điển. Mỗi ngày đọc tụng Kinh điển Phật dạy, chúng ta phải thâm hiểu nghĩa lý. Hiểu sâu nghĩa lý rồi mà không chịu làm, hoặc chỉ làm một cách miễn cưỡng thì sẽ có chướng ngại*”. Phật dạy chúng ta xa lìa tự tư tự lợi nhưng chúng ta vẫn có một chút

tự tư tự lợi. Phật dạy chúng ta xa lìa danh vọng lợi dưỡng nhưng chúng ta vẫn có một chút danh vọng lợi dưỡng. Phật dạy chúng ta xa lìa năm dục sáu trần nhưng chúng ta vẫn muốn hưởng thụ một chút năm dục sáu trần. Chúng ta sai rồi! **“Người phước ở đất phước”**. Khi năm dục sáu trần đến thì chúng ta phải tìm cách xả đi.

Phật dạy: **“Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân - Si”**. Chúng ta dần dần khép mình dần vào chuẩn mực thì mới là tự nhiên. Nếu chúng ta tỏ ra mình là người đã làm được câu **“Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân - Si”** thì đây chỉ là giả, chỉ là nhất thời. Nhiều người ở trạng thái như vậy.

Hòa Thượng nói: **“Bạn hiểu bao nhiêu thì phải hành bấy nhiêu, nhưng nhất định phải hành. Hành giúp bạn hiểu, hiểu giúp bạn hành tốt hơn”**. Nhà Phật có câu: **“Hành giải tương ưng”**. “Hành” là làm, “giải” là hiểu. Cái hành và cái giải của mình phải tương ưng với nhau. Trong quá trình chúng ta hành giải, hành giúp chúng ta hiểu sâu hơn, chúng ta thu hoạch được công đức cho nên làm được mới quan trọng.

Hòa Thượng nói: **“Ngày ngày tu hành, hành giải phải tương ưng, hiểu phải đi đôi với làm. “Hành” là đức, “giải” là huệ. Vậy thì trí tuệ phước đức của bạn mới có thể ngày ngày thêm lớn. Nhất định phải hạ công phu! Nếu như không nỗ lực tu học thì không có cách gì hiểu được ý nghĩa chân thật mà Phật muốn truyền trao cho chúng ta. Trên kinh Phật nói “nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa” thì bạn không hiểu, bởi vì bạn không làm được”**

Chúng ta đã nghe giảng được hơn 700 đề tài nhưng chỉ nghe mà không làm. Phật dạy chúng ta nhìn thấu, buông xả. Chúng ta buông xả vật chất nhưng lại dính vào danh, vậy thì đó không phải là buông. Có người nói trước đại chúng: **“Tôi không cầu danh”**. Đại chúng khen ngợi: **“Người này không cầu danh”**. Vậy người này có thật là không cầu danh hay không? Không cầu danh lợi thì phải từ nơi khởi tâm động niệm, từ ngay trong cuộc sống thường ngày mà hạ công phu chứ không phải là từ lời mà chúng ta nói ra. Nhiều người xả bỏ tiền của, là đại thí chủ xem nhẹ tiền của nhưng lại dính vào danh. Họ xây chùa to nhưng trong lòng dính mắc vào đó. Họ có khổ không?

Có hai vị cùng tu hành trên núi. Một vị tu hành tương đối thanh tịnh, có hai con hổ cùng ở trong túp lều tranh với ông. Một vị lão tu đi đến, nhìn thấy hổ thì hoảng sợ. Người tu hành trẻ tuổi nói: **“Ngài đừng sợ! Mình không phân biệt đâu là người, đâu là hổ thì sẽ không bị hổ làm cho hoảng sợ”**. Trong khi người trẻ tuổi đi pha trà, vị lão tu viết một chữ **“Phật”** vào ghế. Khi quay lại nhìn thấy chữ **“Phật”** được viết trên ghế, người trẻ tuổi không dám ngồi xuống. Vị lão tu nói: **“Anh vẫn đang phân biệt chấp trước”**.

Quả vị thấp nhất là Tu Đà Hoàn, đạt đến vô ngã, không có cái **“ta”** thì không còn cái của ta. Chúng ta mới làm được một chút việc thì đã thấy cái **“ta”** của mình cao như núi. Hiểu thì phải làm được, làm chưa được là vì chưa hiểu. Hòa Thượng nói: **“Khi tôi mới học Phật, Chương Gia Đại Sư dạy tôi rằng: Phật pháp “tri nan hành dị”, biết khó, làm dễ. Hiểu được Phật pháp rất khó, nhưng làm rất dễ, đã thật hiểu thì rất dễ làm, chưa thật hiểu thì khó làm. Bạn không thể làm được vì bạn bị chướng ngại. Cho đi là được nhưng bạn không dám cho đi một cách sạch sẽ”**. Cho đi là được, “cho đi” là đem vật chất chuyển thành phước báu. Chỗ này tôi mới làm

được hơn phân nửa, chưa làm được đến 90% – 100%. Chúng ta phải nên làm dần dần, làm từ mức độ dễ rồi tiến đến mức độ khó.

20 cho người, 80 cho ta

40 cho người, 60 cho ta

60 cho người, 40 cho ta,

90 cho người, 10 cho ta

Chỉ cần chúng ta làm được đến “80 cho người, 20 cho ta” thì chúng ta đã tự tại rồi. Cái “xả” vật ngoài thân rất dễ. Cái “xả” trong nội tâm cực khó. Nội tâm dính mắc, nội tâm ôm chặt lấy những điều vi tế mà chính mình không nhận ra. Hành vi tạo tác mà chúng ta còn làm chưa tới thì nội tâm càng khó nhận ra.

Hòa Thượng nói: **“Khi bạn làm sẽ tiêu trừ nghiệp chướng. Bạn tiêu trừ được nghiệp chướng thì sinh trí tuệ. Bạn đã sinh trí tuệ thì sẽ càng thêm hiểu. Nếu bạn không thật làm thì không thể tiêu trừ nghiệp chướng, không thể sinh trí tuệ, bạn hiểu sẽ khó khăn. Cho nên bạn phải gần gũi thiện tri thức. Mỗi ngày ta học Phật pháp, y giáo phụng hành chính là ta đang thân cận Phật Bồ Tát, thân cận thiện tri thức. Ngày ngày ta đang thân cận Phật Bồ Tát, thân cận thiện tri thức chính là ta đang cầu “giải”. Ngày ngày ta nghe, nhận biết, tâm đắc được sự tu hành của thiện tri thức, quan sát công đức tu hành của thiện tri thức, chúng ta bắt chước làm theo là chính xác”.**

Chúng ta phải cố gắng kiểm soát khởi tâm động niệm của chính mình: Đây là tự tự tự lợi. Đây là danh vọng lợi dưỡng. Đây là hưởng thụ năm dục sáu trần. Đây là tham sân si. Đây là ngạo mạn.

Trong 1200 chuyên đề của Hòa Thượng, trong từng bài học, Ngài đều khái thị cho chúng ta, hỗ trợ rất tốt cho sự tu hành của chúng ta. Chúng ta làm có sự điều dắt, định hướng rõ ràng thì làm mà không bị sai. Hòa Thượng không tự nhận mình là thiện tri thức. Khi Hòa Thượng đến xin học Lão sư Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam nói: **“Tôi chỉ là bạn đồng học với các vị, các vị hãy hướng đến Tổ Sư Ấn Quang mà học!”**. Sau này Hòa Thượng Tịnh Không nói với chúng ta: **“Tôi chỉ là người đồng học với các vị, các vị hãy hướng đến Tổ Sư Ấn Quang mà học, Lão Cư Sĩ Lý Bình Nam mà học!”**. Chúng ta cũng vậy, hãy hướng đến Hòa Thượng mà học! Cả đời của Ngài có thể nói là giải hành tương ưng, giải hành viên mãn rồi. Còn chúng ta vẫn là phàm phu, vẫn có thể sai. Hôm nay đúng, ngày mai có thể sai vì chúng ta đang học tập, chỉ cần một niệm danh lợi nổi lên thì chúng ta bị sai ngay, sai tức thì, cho nên chúng ta phải vô cùng cẩn trọng. Ngày ngày học theo thiện tri thức, nhìn theo, bắt chước làm theo thiện tri thức thì chắc chắn không sai. Thiện tri thức của chúng ta là Hòa Thượng. Hòa Thượng nhắc đến Phật, nhắc đến Đại Sư Chương Gia. Chúng ta học theo Phật, bắt chước làm theo Phật thì chắc chắn không sai.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!